

Sygn. akt II CSK 584/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Miasta P.
przeciwko R. K. i J. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt XV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 1800 zł
(jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może powtarzać uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzą, że ich skarga jest oczywiście uzasadniona, powinni przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna pozwanych nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia na s. 3 i na 12-17 jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów naruszenia art. 118 k.c. - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach, nie uzasadnia wystąpienia przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zważywszy argumentację Sądu Okręgowego zawartą na s. 9-12 uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia oraz ocenę w piśmiennictwie uchwały SN z dnia 16 września 2010 r., III CZP 44/10 (Biul. SN 2010/9/5), kwestionującą wyrażone w niej stanowisko.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013, poz. 490).

[aw]

jw